

TYDZIEŃ III – 12.04.2021
Chciałbym być kosmonautą
Zmartwienie księżyca

1. Oglądanie obrazków przedstawiających przestrzeń kosmiczną, statki kosmiczne, planety; zachęcanie dziecka do nazywania tego, co widzi na obrazkach. Wykorzystanie animacji edukacyjnej – Kosmos

<https://www.google.com/search?client=firefox-b-d&q=kosmos+animacja+edukacyjna>

<https://www.youtube.com/watch?v=ahkKIg8NVS0>

2. Zabawy konstrukcyjne „Budujemy statek kosmiczny”. Różne rodzaje klocków. Dziecko buduje z różnych klocków statek kosmiczny, którym można byłoby udać się w podróż kosmiczną.

3. Zabawa ruchowa „Rakieta” <https://www.youtube.com/watch?v=eFUD9Cxhu3o>

4. Rozwiązywanie zagadki.

Czasem ma kształt bułki,
czasem – srebrnego rogała.
Kiedy słońce gaśnie,
on na niebie się zapala.

Wśród gwiazdek, wysoko,
świeci się z daleka,
można już do niego
dolecieć rakieta.

5. Słuchanie opowiadania Joanny Papuzińskiej „Jak nasza mama zreperowała księżyc”.

Mama opowiadała, że obudziła się w nocy, bo księżyc świecił jej prosto w twarz. Wstała z łóżka, aby zasłonić okno. I wtedy usłyszała, że ktoś pochlipuje na dworze. Więc wyjrzała przez okno, ciekawa, co tam się dzieje. I zobaczyła, że księżyc świeci na niebie z bardzo smutną miną, a po brodzie, osłoniętej małą, białą chmurką, płyną mu łzy. – Co się stało? – spytała nasza mama. – Dlaczego płaczesz? – Buuu!.... – rozplakał się wtedy księżyc na cały głos. – Chciałem zobaczyć, jak wygląda z bliska wielkie miasto, spuściłem się na dół, zaczepiłem o wysoką wieżę i obtłukłem sobie rożek! Księżyc odsunął białą chmurkę i mama zobaczyła, że ma utracony dolny róg. Wyglądał zupełnie jak nadłamany rogalik. – Co to będzie! – lamentował księżyc. – Kiedy zrobię się znów okrągły, będę wyglądał jak plasterek sera nadgryziony przez myszy! Wszyscy mnie wyśmieją! – Cicho – powiedziała mama. – Cicho, bo pobudzisz dzieci. Chodź tu, na balkon, połóż się na leżaku i poświeć mi, a ja spróbuję wymyślić jakąś radę na twoje zmartwienie. Księżyc podpłynął do balkonu i ułożył się ostrożnie na leżaku. A mama nałożyła szlafrok, pantofle i poszła do kuchni. Cichutko wyciągnęła stolnicę, mąkę, jaja, śmietanę i zagmiotła wielki kawał żółciutkiego ciasta. Z tego ciasta ulepiła rożek, taki, jakiego brakowało księżycowi. – Siedź teraz spokojnie – powiedziała – to ci przyprawię ten twój nieszczęsny rożek. Okleiła mama księżycowi brodę ciastem, równiutko, i wylepiła taki sam rożek, jak ten, co się obtłukł. Potem wzięła jeszcze parę skórek pomarańczowych i tymi skórkami, jak plastrami, przylepiła ciasto do księżyca. – Gotowe! – powiedziała. – Za kilka dni rożek ci przyrośnie i będziesz mógł te plasterki wyrzucić. Ale pamiętaj, na drugi raz nie bądź gapą, omijaj sterczące dachy i wysokie wieże. Przecież mogłeś się rozbić na kawałki!

Rozmowa na temat opowiadania.

- Kto płakał w nocy i obudził mamę? Co się stało księżycowi?
- O co martwił się księżyc? Na jaki pomysł wpadła mama?
- Z jakich składników zrobiła ciasto?
- Czego użyła do przyklejenia brakującego rożka?

– O co mama poprosiła księżyc?

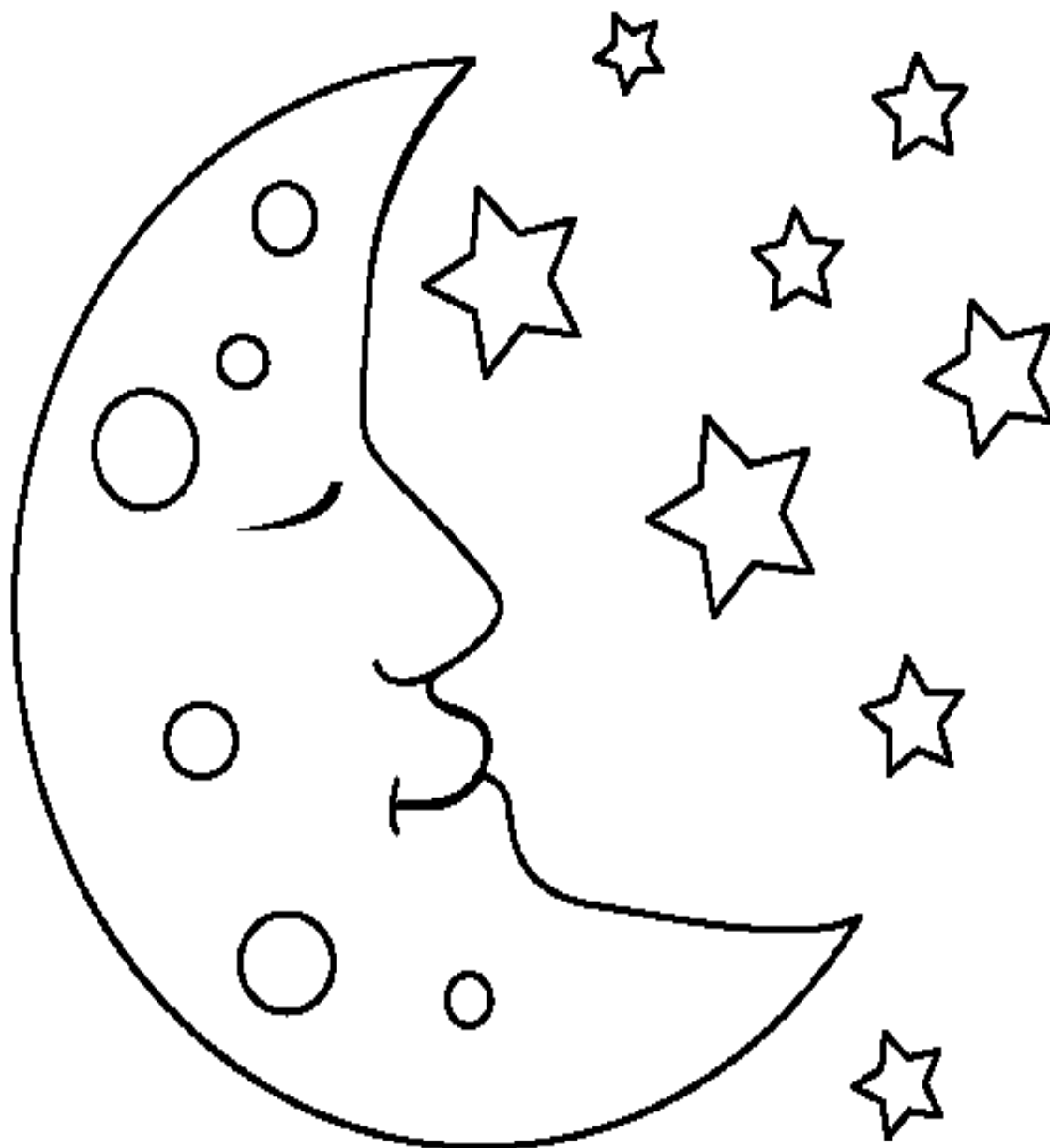

6. Wyprawa na księżyc – zwiastun animacji Netflix'a

<https://www.youtube.com/watch?v=l2JXQxrmEJs>

7. Ćwiczenie graficzne - Kolorowy księżyc. Rysunki przedstawiające księżyc, kredki. Dziecko koloruje rysunki zabawnego księżycyca z wykorzystaniem wybranych przez siebie kolorów. Nazywa kolory, których użyło.

TYDZIEŃ III – 13.04.2021
Chciałbym być kosmonautą
Przybysze z kosmosu

1. Ćwiczenie analizy i syntezy wzrokowej – Kosmonauta. Obrazek przedstawiający kosmonautę (pocięty na części). Dzieci układają obrazek przedstawiający kosmonautę (pocięty na części). Nazywają postać, którą przedstawia. Próbują wyjaśnić, kim jest kosmonauta. Omawiają jego wygląd. Wypowiadają słowo kosmonauta rytmicznie (z podziałem na sylaby) za R., z różnym natężeniem głosu – cicho, głośno.

2. Opowieść ruchowa „Wyprawa w kosmos” – przy nagraniu spokojnej melodii.

Dziecko naśladuje czynności, o których opowiada Rodzic.

Pewnego dnia dzieci postanowiły, wybrać się w podróż kosmiczną, aby sprawdzić czy w kosmosie można spotkać żywe istoty. Założyły skafandry kosmiczne, weszły po drabince do statku kosmicznego, zapięły pasy bezpieczeństwa i wystartowały. Leciwały, leciały, omijały inne statki, machały rękami do pilotujących je kosmonautów, aż wylądowały na nieznannej planecie. Po drabince wysiadły ze statku i przeskakiwały z kamienia na kamień, których pełno było dookoła. Następnie czołgały się przez gęste trawy do małego jeziora. Wrzucały do niego drobne kamyczki, aby się przekonać, czy jest głębokie. Nagle zobaczyły dziwną postać. Poruszała się na szeroko rozstawionych nogach, stawiając duże kroki. Co pewien czas podskakiwała w górę. Dzieci bardzo się przestraszyły. Zaczęły biec w kierunku swojego statku. Dopiero kiedy w nim usiadły, poczuły się bezpieczne, chociaż nieco zmartwione, że bliżej nie poznały mieszkańca planety, którą odwiedziły.

3. Słuchanie rymowanki „Spotkanie z ufoludkiem”, recytowanej przez Rodzica

To jest Zieluś piegowaty.

Brzuch okrągły tak jak bania.

Ma ubranko w białe łaty.

Małe czułki do wąchania.

Uszy wielkie jak u słonia,

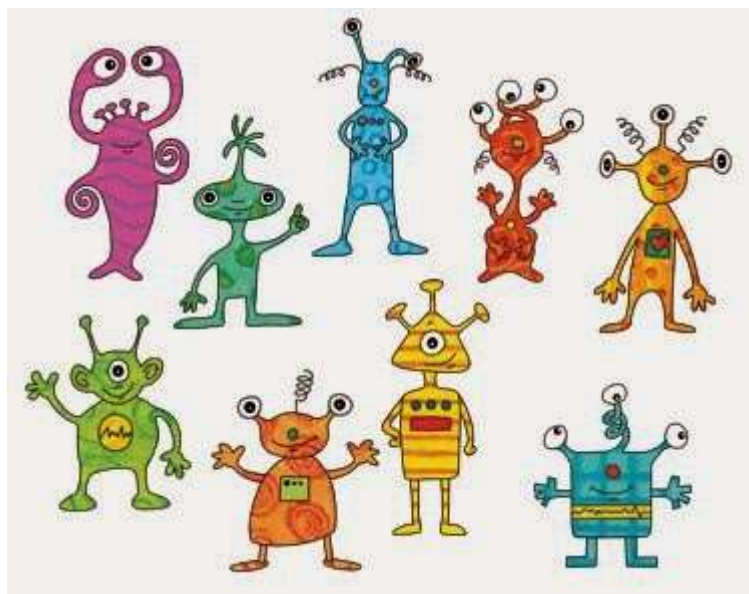
Skrzydła z ramion mu wystają,

gruby nos i zęby konia.
śmieszne nóżki zasłaniają.
Oczka małe, rozbiegane,
Dwa ogony zakrzywione,
włosy długie, rozczochrane.
stopy wielkie i czerwone.

Wypowiedzi dziecka na temat wyglądu ufoludka.

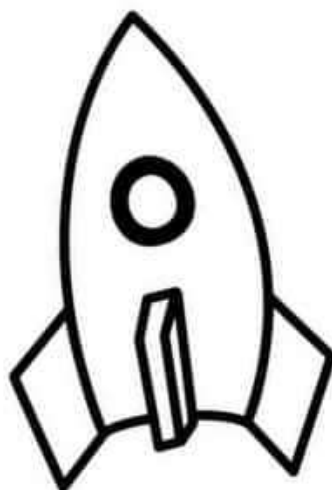
4. Wykonanie pracy plastycznej „Jak wyobrażamy sobie kosmitę?” – malowanie palcem.
Zaproponowanie namalowania wymyślonej przez dziecko postaci palcem maczanym w farbach, w różnych kolorach.

- Omówienie i pokaz sposobu malowania.
- Samodzielne działanie dziecka.
- Oglądanie powstałej pracy
- Zachęcanie do opowiadania o namalowanej postaci (z jakich części się składa); nadawanie jej imienia; wymyślanie nazwy planety, z której pochodzi.

5. Zabawa orientacyjno-porządkowa Ufoludki. Dziecko biega w różnych kierunkach przy dźwiękach bębenka. Na hasło: Ufoludki! zamienia się w przybysza z nieznanej planety i wymyśla różne sposoby ich poruszania się.

Dokończ rysować obrazek.
Nad rakieta narysuj gwiazdę.
Po prawej stronie narysuj planetę Ziemię.
Po lewej narysuj planetę Saturn z pierścieniem.
Pod rakieta narysuj ufo a na nim ufoludka.

TYDZIEŃ III – 14.04.2021
Chciałbym być kosmonautą
Planeta Ziemia

1. Nauka rymowanki „Ziemia – nasza planeta”.

Ziemia to nasza planeta
i na niej wszyscy mieszkamy.
Jest domem dla ludzi i zwierząt,
więc za to ją bardzo kochamy.

2. Dowolny taniec przy piosence Ufoludki https://www.youtube.com/watch?v=Jtm4_sbUaDI

Mój brat wciąż czyta o kosmitach
Gwiazdach, planetach i orbitach
O niczym innym nie chce słyszeć
Nawet do UFO listy pisze
Wreszcie zasłużył na nagrodę
I latający ujrzał spodek
Bo wylądował dziś w ogródku
Pojazd zielonych ufoludków

Zielone włosy, zielone butki
Całe zielone są ufoludki
Zielone włosy, zielone butki
Całe zielone są ufoludki

Kot na ich widok zaraz zmyka
Dziwnego boi się ludzika
Pierwszy kot przykrył nos ogonem
Może to gryzie to zielone
A czym się żywi śmieszny stworek
Czy zjedzą z nami podwieczorek
Kompot dostały, tort dostały
Zjadły, wpiły, odleciały

Zielone włosy zielone butki
Całe zielone są ufoludki
Zielone włosy zielone butki
Całe zielone są ufoludki

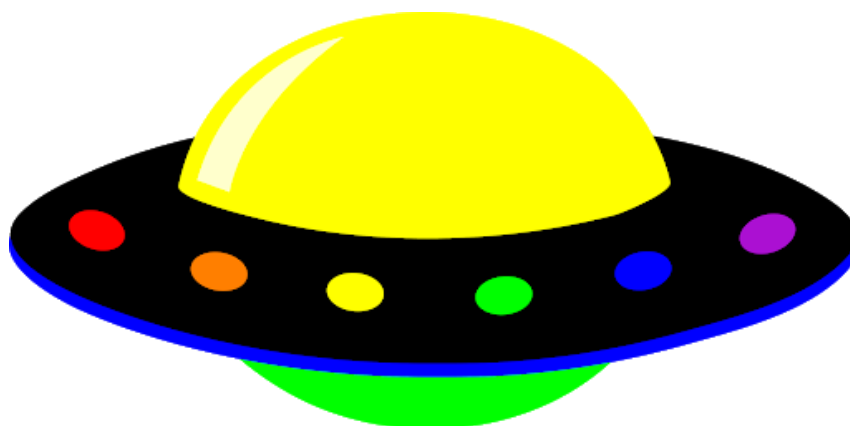
3. Słuchanie opowiadania Natalii Usenko UFO.

Pewnego razu wróżka Laurencja wybrała się do parku na poranny spacer. – Jejku! – zawołała nagle i stanęła jak wryta. – Śni mi się czy co? Na polance stoi ogromny talerz! Cały biały w różowe kwiatki. Skąd on się tu wziął? – Przyleciał – mruknęła papuga Klarcia. – Telewizji nie oglądasz czy co? To nie jest zwykły talerz, tylko latający. Nazywa się UFO. – A kto to są te małe kolorowe, co na nim siedzą? – Ufoludki, oczywiście. Zobacz, jak płaczą. Chyba mają kłopoty. – No to chodźmy im pomóc! – zawołała Laurencja. Ufoludki na ich widok ucieszyły się okropnie i zaczęły pokazywać coś na migi. – Zepsuły się im baterrryjki – przetłumaczyła Klarcia. – Nie mogą lecieć dalej. – To ja im takie baterijki wyczaruję! – Laurencja podniosła swoją czarodziejską różdżkę. Niestety, za pierwszym razem wyczarowały jej się ogórki. Za drugim – kręgle. A za trzecim – maszynka do golenia. – Chyba się nie znam na baterijkach – westchnęła Laurencja. – W szkole czarownic zawsze miałam pałę z fizyki. Ufoludki płakały coraz głośniej i wyrwały sobie z głów czerwone włosy. Laurencja też zaczęła chlipać. – Przestań się mazać! – rozzłościła się Klarcia. – Rusz głową! – Już wiem! – zawołała Laurencja i puknęła się różdżką w czoło. W jednej chwili z dwu stron talerza wyrosły wielkie nietoperzowe skrzydła, a z trzeciej – puszysty lisi ogon. – Pip, pip, kuraa! – wrzasnęły ufoludki

i skoczyły do talerza. – Pęki, pęki, pa, pa! – To na pewno znaczy: „Hip, hip, hurra” i „Dzięki, dzięki” – wyjaśniła Klarcia. – A „pa, pa” – to sama wiesz. W chwilę później talerz, machając skrzydłami i powiewając ogonem, zniknął w chmurach. – Tym razem naprawdę ci się udało – powiedziała Klarcia. – Jesteś zupełnie dobrą czarownicą. – No myślę – odparła Laurencja i zadarła nos do góry.

• Rozmowa na temat opowiadania.

- Co zobaczyła wróżka Laurencja w parku?
- Dlaczego ufoludki wylądowały w parku?
- Co wyczarowała wróżka zamiast baterijek?
- Jak się zakończyła ta historia?

4. Karta pracy, cz. 2, nr 15. – Narysujcie sympatycznego ufoludka. Opowiedzcie o nim.

5. Ćwiczenia plastyczne Ziemia – zielona planeta. Zielone kartki w kształcie koła, obrazki z kolorowych gazet, klej. Dzieci przyklejają na zielonych kartkach w kształcie koła obrazki przedstawiające rośliny, zwierzęta, ludzi powycinane z kolorowych czasopism. Oglądają powstałe prace. R. zachęca je do wypowiedzi na temat: Co? (kogo?) można zobaczyć (spotkać) na Ziemi.

TYDZIEŃ III – 15.04.2021

Chciałbym być kosmonautą

Dzień i noc

1. Zabawa słowna Sufit – nos – podłoga. Rodzic poleca dziecku uważnie słuchać, co mówi, i wykonywać jego polecenia. Następnie kilka razy pokazuje i wymienia nazwy, np.: nos, podłoga, sufit. Po kilku razach udaje, że się myli – mówi np. nos, a jednocześnie pokazuje sufit. Zadaniem dziecka jest wychwycenie błędu. Zabawę prowadzi się przez około 2 minuty.
2. Ćwiczenia słuchowe. Zaklaszcz tak jak ja. Dziecko słucha prostych układów rytmicznych wyklaskiwanych przez R.; powtarzają je.
3. Dowolny taniec przy piosence Ufoludki .
https://www.youtube.com/watch?v=Jtm4_sbUaDI
4. Zabawa dydaktyczna Co robimy w dzień? Co robimy w nocy?

Zabawa pantomimiczna Co można robić w dzień? R. pokazuje różne czynności, a dziecko odgaduje, co dzisiaj robił. Następnie dziecko pokazuje wykonywane przez siebie czynności, a Rodzic odgaduje, co to za czynności.

Zabawa orientacyjno-porządkowa Dzień – noc. Dziecko spaceruje. Na hasło Dzień naśladuje zabawy piłką (np. odbijanie, rzucanie), na hasło Noc – układa się na dywanie i udaje, że zasypia.

Ćwiczenia klasyfikacyjne. Obrazki, kartoniki z obrazkami słońca lub księżyca. Dziecko ogląda obrazki (np. przedstawiające dziecko śpiące nocą w łóżeczku, kierowcę jadącego tirem nocą, dzieci spacerujące po parku, bawiące się w piaskownicy, w sali, karetkę pogotowia jadącą nocą). Umieszcza przy nich kartoniki z obrazkami słońca lub księżyca, w zależności od tego, czy dana sytuacja ma miejsce w dzień czy w nocy.

Ćwiczenie graficzne Promienie słońca. Kartki z żółtymi kołami, żółte kredki. Dziecko dorysowuje żółtą kredką promyki (kreski różnej długości) dookoła symbolizującego słońce koła wyciętego z żółtego papieru i naklejonego na kartce.

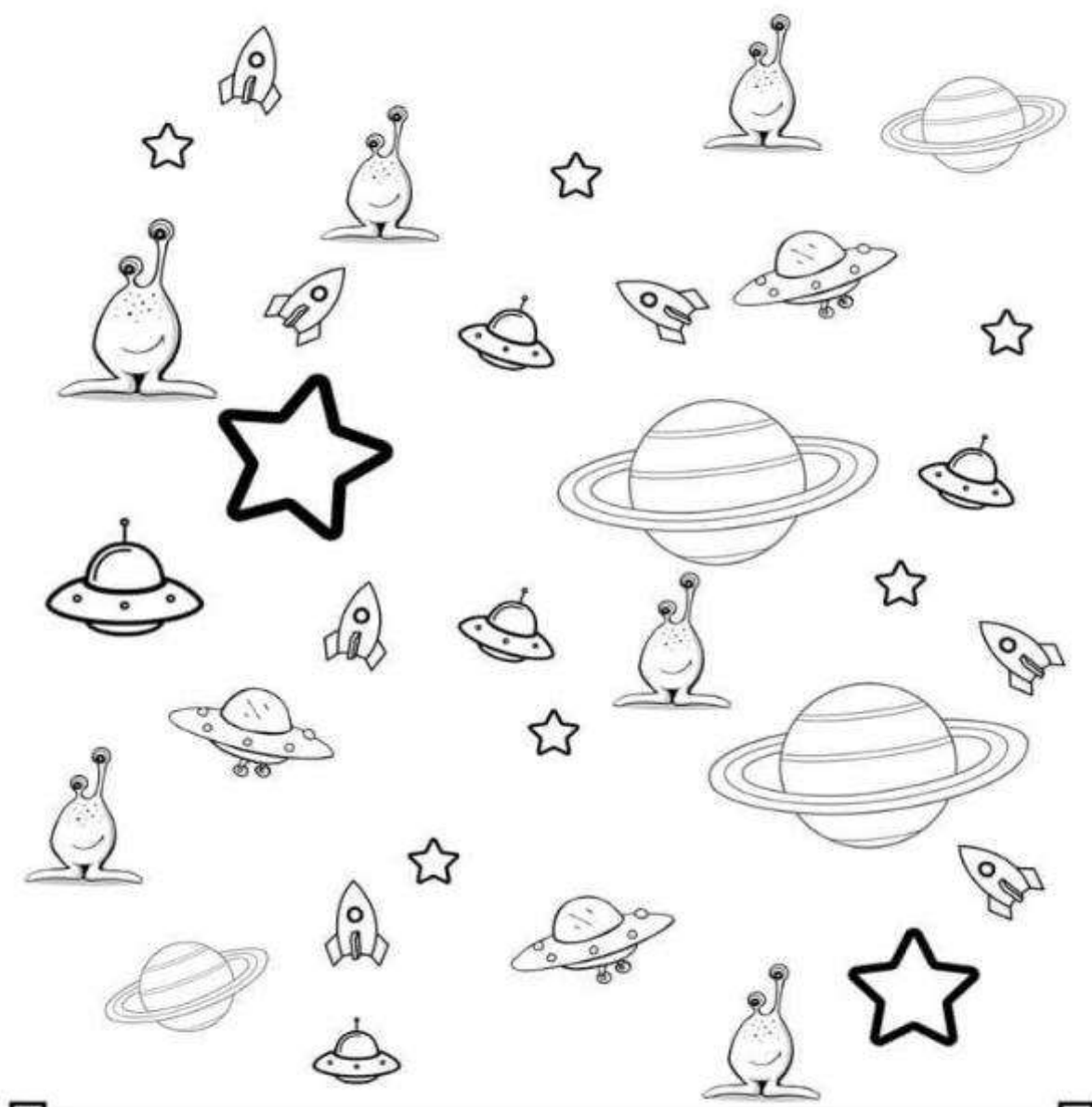
5. Zabawa ruchowa Zabawy kosmonautów. Dziecko maszeruje po wyznaczonym terenie. Podczas kolejnych przerw wykonują polecenia R., np.: – stanie na jednej nodze, – podskoki obunóż w miejscu, – przeskakiwanie z nogi na nogę, – podskoki w parach z R, – skłony i wyprosty.

6. Obejrzenie animacji do piosenki „W Układzie Słonecznym”

<https://www.youtube.com/watch?v=yxVMhKt-cvI> - taniec i swobodna zabawa przy piosence.

7. Policz obiekty kosmiczne i narysuj tyle kropek w okienku ile danych obiektów znalazłeś.

	☐		☐		☐
	☐		☐		☐

TYDZIEŃ III – 16.04.2021
Chciałbym być kosmonautą

Na niebie pełno gwiazd

1. Zabawa z wykorzystaniem wiersza Ewy Szelburg-Zarembiny, „Idzie niebo”. Nauka na pamięć.

Idzie niebo ciemną nocą
Ma w fartuszkach pełno gwiazd
Gwiazdy świecą i migocą
Aż wyjrzały ptaszki z gniazd
Jak wyjrzały zobaczyły
To nie chciały dłużej spać
Kaprysiły grymasiły
Żeby im po jednej dać

Gwiazdki nie są do zabawy
Toż by nocka była zła
Bo usłyszy kot kulawy
Cicho bądźcie! A a a

Pokazywanie treści wiersza

I zwrotka - maszeruje w miejscu,

ma w fartuszkach pełno gwiazd.- kołysze się na boki, tworzy przed sobą fartuszek z rąk,

Gwiazdy błyszczą i migocą -, podnosi ręce do góry, szybko obraca dłońmi z rozpostartymi palcami,

aż wyjrzały ptaszki z gniazd -. kołysze się na boki, ręce trzyma na biodrach,

Jak wyrzały – zobaczyły - tworzy z rąk daszek nad oczami, wykonuje skręty głowy w jedną i w drugą stronę,

i nie chciały dalej spać,- wykonuje gest przeczenia palcem wskazującym przed sobą,

kaprysiły, grymasiły, swobodnie porusza różnymi częściami ciała,

żeby im po jednej dać!- kłania się,

Gwiazdki nie są do zabawy,- wskazuje w górę, na niebo,

Toż by nocka była zła!- trzyma głowę rękami, kiwa się na boki,

Ej! Usłyszysz kot kulawy.- kładzie palec wskazujący na ustach,

Cicho bądźcie!... A a a..- układa złożone ręce przy uchu – jak poduszczkę, powoli przykuca.

Wiersz do wykorzystania jako kołysanka do snu

<https://www.youtube.com/watch?v=DFBvKU7IcGM>

<https://www.youtube.com/watch?v=MTT5iZyb5rM>

2. Karta pracy, cz. 2, nr 16.

– Powiedzcie, czym się różnią ufoludki na obrazkach.

– Wskażcie różnice.

3. Kosmiczne echo – realizacja prostych układów rytmicznych proponowanych poprzez wyklaskiwanie, wytupywanie.

Obejrzenie animacji „Małe ciała niebieskie”, taniec i swobodny ruch przy piosence.

<https://www.youtube.com/watch?v=1Uz9NqDV5ZM>

Ułóż sekwencje

4. Propozycja pracy plastycznej „Chciałbym być kosmonautą” Zamieszczone poniżej rysunki kosmonauty i elementów Kosmosu dziecko koloruje i wycina a następnie nakleja na niebieską lub granatową kartkę, w miejscu twarzy kosmonauty rysuje lub nakleja swoje zdjęcie. Można uzupełnić pracę kolorowym brokatem lub innymi dostępnymi w domu błyszczącymi materiałami, które będą imitować piękno Kosmosu realizowane przez wyobraźnię dziecka.

